

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Jūsu Tiesības](#) > [Atbildētāji \(kriminālprocesā\)](#) > Italy

Atbildētāji (kriminālprocesā)

Saturu nodrošina

Itāija

Itāija

Šajās infolapās ir paskaidrots, kas notiek, kad persona tiek turēta aizdomās par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vai apsūdzēta par to.

Kriminālprocesa īss apraksts

Turpmāk ir īsi aprakstīti parastie kriminālprocesa posmi attiecībā uz pieaugušajiem.

Infolapās atrodams detalizēts apraksts par katru procesa posmu, kā arī par jūsu tiesībām. Šī informācija neaizstāj jurista konsultāciju un tā ir domāta tikai kā ievirze.

Kriminālprocesu uzsāk, kad policijai vai prokuratūrai kļūst zināms par rīcību, kas varētu būt noziedzīgs nodarījums.

Kad ir pabeigta izmeklēšana, prokurors procesu virza tiesā, izņemot gadījumus, kad viņš uzskata par lietderīgu lietu izbeigt.

Attiecībā uz pārkāpumiem, par kuriem spriež tiesa koleģiālā sastāvā, zvērināto tiesa (tā ir līdzīga Kroņa tiesai Apvienotajā Karalistē (Anglijā un Velsā) vai Federālā apgabala tiesai Amerikas Savienotajās Valstīs) vai dažos gadījumos tiesa viena tiesneša sastāvā, prokurors pirmstiesas sēdē nosūta tiesnesim rīkojumu par lietas nodošanu pirmstiesas izskatīšanai.

Pirmstiesas izskatīšanas beigās tiesa var nolemt, ka attiecībā uz apsūdzēto tiesas process ir jāturpina vai ka process ir jāizbeidz.

Attiecībā uz pārkāpumiem, kuri ir tiesas viena tiesneša sastāvā vai miertiesneša kompetencē, prokurors izdod pavēsti vai tiešu prokuratūras pavēsti ar uzaicinājumu ierasties tiesā (*mandato di comparizione, citazione diretta in giudizio*).

Tāpat pastāv vairākas īpašās procedūras: saīsinātā procedūra, soda piemērošana pēc pušu pieprasījuma (iespēja vienoties par soda samazināšanu), tūlītēja vai tieša lietas nodošana tiesai (*giudizio immediato, giudizio direttissimo*), priekšraksts par sodu.

Kriminālprocess parasti notiek trīs posmos:

- pirmās instances tiesa (zvērināto tiesa, tiesa koleģiālā sastāvā, viens tiesnesis vai miertiesnesis),
- apelācijas tiesa un
- kasācijas tiesa (augstākās instances tiesa).

Pirmās instances tiesā tiek savākti visi pierādījumi, liecinieku liecības un dokumenti; procesa beigās pasludina notiesājošu vai attaisnojošu spriedumu.

Pirmās instances tiesas spriedumu var pārsūdzēt.

Apelācijas tiesa lemj par to, vai paturēt spēkā pirmās instances tiesas spriedumu, to grozīt pilnībā vai daļēji vai atcelt un nodot atpakaļ izskatīšanai pirmās instances tiesai.

Apelācijas tiesas spriedumu var pārsūdzēt kasācijas tiesā (augstākās instances tiesā).

Kasācijas tiesa pasludina savu spriedumu, ar kuru tā atzīst pieteikumu par nepieņemamu vai noraida to, atceļ pārsūdzēto spriedumu, nenosūtot lietu atpakaļ, vai atceļ pārsūdzēto spriedumu, nosūtot lietu atpakaļ pirmās instances tiesai.

Kad ir pabeigti visi kriminālprocesa posmi, spriedums ir galīgs. Ja notiesājošā spriedumā ir noteikts piemērojamais sods, tas kļūst izpildāms.

Infolapās atrodams detalizēts apraksts par katru procesa posmu, kā arī par jūsu tiesībām. Šī informācija neaizstāj jurista konsultāciju un tai ir tikai ievirzoša loma.

Ja jūs esat noziedzīgā nodarījumā cietušais, jūs varat atrast informāciju par savām tiesībām [šeit](#).

Eiropas Komisijas uzdevumi

Jāatzīmē, ka Eiropas Komisija neiesaistās dalībvalstīs notiekošos kriminālprocesos un tādēļ nevar jums palīdzēt pārsūdzībā. Šajās infolapās sniegtās informācijas mērķis ir informēt jūs par to, kā jūs varat iesniegt sūdzību, un sniegt kontaktinformāciju.

Noklikšķiniet uz norādītajām saitēm, lai iegūtu nepieciešamo informāciju:

[1 - Manas tiesības izmeklēšanas laikā](#)

[2 - Manas tiesības tiesas procesa laikā](#)

[3 - Manas tiesības pēc tiesas procesa](#)

Lapa atjaunināta: 07/08/2025

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

1 - Manas tiesības izmeklēšanas laikā

A. Ja es esmu ārvalstnieks, vai tas ietekmēs izmeklēšanu?

Jā, it īpaši tādēļ, ka ir nozīmīgas dažas papildu tiesības un garantijas (skatīt arī *turpmāk*).

B. Kādi ir izmeklēšanas posmi?

i. Pierādījumu vākšanas posms/izmeklētāju pilnvaras

Policijas darbības kriminālizmeklēšanā ir noteiktas Kriminālprocesa kodeksā no 347. panta līdz 357. pantam; prokurora darbības ir reglamentētas ir Kriminālprocesa kodeksā no 358. panta līdz 378. pantam.

ii. Policijas veikta aizturēšana

Saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 384. pantu – izņemot īpaši smagus nodarījumus, kad kriminālpolicija veic aizdomās turētās personas obligātu vai neobligātu aizturēšanu brīdī, kad tā izdara pārkāpumu –, pastāvot konkrētiem apstākļiem, kuri – pat saistībā ar neiespējamību identificēt aizdomās turēto –, rosina domāt, ka aizbēgšanas risks ir pamatots, prokurors norīko pagaidu aizturēšanu vai, pirms prokurors ir pārņēmis izmeklēšanu, kriminālpolicija pēc savas iniciatīvas veic tādas personas pagaidu aizturēšanu, kuru tur nopietnās

aizdomās par to, ka tā ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru tiesību aktos paredzētais sods ir brīvības atņemšana uz mūžu vai ieslodzījums uz laiku no diviem līdz maksimāli sešiem gadiem, vai nodarījumu, kas saistīts ar kara ieročiem vai sprāgstvielām, vai nodarījumu, kas veikts terorisma, arī starptautiskā terorisma nolūkos, vai demokrātiskas kārtības gāšanas nolūkos.

iii. Nopratināšana

Persona, pret kuru notiek izmeklēšana, pat, ja tā tiek aizturēta vai ieslodzīta cita iemesla dēļ, brīvprātīgi piedalās nopratināšanā, kurā tiek ievēroti nepieciešamie aizsardzības pasākumi, lai nepieļautu aizbēgšanu vai vardarbību; nedrīkst izmantot metodes vai tehniku, kas var ietekmēt pašnoteikšanās brīvību vai maina spēju atcerēties un izvērtēt faktus, pat ja nopratināmā persona ir tam piekritusi.

iv. Pirmstiesas apcietinājums

Pirmstiesas apcietinājums un citi personas uzraudzības pasākumi ir noteikti Kriminālprocesa kodeksā no 272. panta līdz 315. pantam. Personas uzraudzības sistēmu reglamentē atbilstības un samērīguma principi, pamatojoties uz kuriem parasti tiesnesim, norīkojot pasākumus, no vienas puses ir jāņem vērā katra atsevišķā pasākuma konkrētā piemērotība attiecībā uz to piesardzības prasību veidu un pakāpi, kuras ir jāievēro konkrētajā lietā, un no otras puses – katram pasākumam ir jābūt samērīgam ar faktu nozīmīgumu un piemēroto vai piemērojamo sodu.

C. Kādas ir manas tiesības izmeklēšanas laikā?

i. Vai man ir tiesības saņemt tulka pakalpojumu un dokumentu tulkojumus?

Jā, saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 143. pantu.

ii. Kādas ir manas tiesības saņemt informāciju un iepazīties ar lietas materiāliem?

Šajā sakarā būtu jāatzīmē, ka paziņojumā par pirmstiesas izmeklēšanas pabeigšanu, kuru sniedz aizdomās turētajam un viņa izraudzītajam aizstāvim, iekļauj īsu to faktu izklāstu, attiecībā uz kuriem ir sāka tiesvedība, tiesību normas, kuras tiek uzskatītas par pārkāptām, un darbības datumu un vietu, norādot, ka dokumenti saistībā ar veikto izmeklēšanu ir iesniegti prokuratūrai un ka aizdomās turētajam un viņa aizstāvim ir tiesības ar tiem iepazīties un iegūt to kopiju; turklāt ir pieņemti konkrēti noteikumi par tiesībām tikt informētam un tiesībām uz piekļuvi lietas dokumentiem, it īpaši attiecībā uz nopratināšanas veikšanu vai personīga aizsardzības pasākuma piemērošanu.

iii. Vai man ir tiesības saņemt advokāta palīdzību un informēt kādu trešo personu par manu situāciju?

Aizdomās turētā/apsūdzētā persona ir tiesīga izraudzīties ne vairāk kā divus aizstāvjus; aizdomās turētai/apsūdzētai personai, kas nav izraudzījies aizstāvi vai kurai nav aizstāvja, palīdz oficiāli nozīmēts aizstāvis. Pārbaudēm un pārmeklēšanām piemēro īpašus noteikumus, tai skaitā par to, ka skartajām personām ir tiesības uz pārstāvja palīdzību, ciktāl tas ir pieejams un atbilstoši.

iv. Vai man ir tiesības saņemt juridisku palīdzību?

Jā, ja ir izpildīti nosacījumi attiecīgajos spēkā esošajās normās.

v. Ko ir svarīgi zināt attiecībā uz:

a. Nevainīguma prezumpciju

Itālijas Konstitūcijas 27. pantā ir noteikts, ka apsūdzētas personas neuzskata par vainīgām, kamēr nav

pasludināts galīgais spriedums.

b. Tiesībām klusēt un neliecināt pret sevi

Šajā sakarā būtu jāatzīmē, ka, *inter alia*, pirms nopratināšanas sākšanas personas ir jāinformē par to, ka viņu liecības vienmēr var tikt izmantotas pret viņām un ka, ievērojot pienākumu sniegt konkrētas ziņas, viņas ir tiesīgas neatbildēt uz jebkuru jautājumu, bet procedūra tiks turpināta; ja šie noteikumi netiek ievēroti, tad nopratinātās personas liecības kļūst neizmantojamas.

c. Pierādīšanas pienākumu

Kopumā pierādīšanas pienākums attiecībā uz faktiem, kas saistīti ar apsūdzību, kriminālatbildību un soda noteikšanu vai preventīvu pasākumu, ir prokuratūrai.

vi. Kādi ir īpašie aizsardzības pasākumi attiecībā uz nepilngadīgajiem?

Noteikumi saistībā ar kriminālprocesu pret bērniem un jauniešiem ir noteikti 1988. gada 22. septembra Prezidenta dekrētā Nr. 448, kurā principā ir izklāstīta sistēma, kas ir labvēlīgāka aizdomās turētajai/apsūdzētajai personai kā pirmstiesas izmeklēšanas, tā tiesvedības laikā.

vii. Kādi ir īpašie aizsardzības pasākumi attiecībā uz neaizsargātām personām?

Principā piemēro parastos noteikumus par attiecīgo personas tiesību aizsardzību.

D. Kādi ir tiesību aktos noteiktie termiņi izmeklēšanai?

Parasti, ja prokurors nepieprasa lietas izbeigšanu, viņam kriminālapsūdzība ir jāizvirza sešu mēnešu laikā no dienas, kad tās personas vārds, kuru tur aizdomās par nodarījumu, ir reģistrēts paziņoto nodarījumu reģistrā; tāda nodarījuma gadījumā, kas minēts Kriminālprocesa kodeksa 407. panta 2. punkta a) apakšpunktā (organizēta noziedzība, terorisms, nodarījumi saistība ar šaujameriem vai narkotikām un citi īpaši smagi noziedzīgi nodarījumi), šo termiņu var pagarināt par vienu gadu. Jebkurā gadījumā prokurors var pirms termiņa beigām lūgt tiesnesim, kurš atbildīgs par pirmstiesas izmeklēšanu, pamatotu iemeslu dēļ pagarināt iepriekš minēto termiņu; papildus pagarinājumus prokurors parasti var prasīt gadījumos, kad izmeklēšana ir īpaši sarežģīta vai kad objektīvu iemeslu dēļ nav iespējams izmeklēšanu pabeigt pagarinātajā termiņā; ikvienu pagarinājumu var atļaut tiesnesis, kurš atbildīgs par pirmstiesas izmeklēšanu, pagarinājums nepārsniedz sešus mēnešus. Parasti pirmstiesas izmeklēšanas ilgums, arī ieskaitot visus pagarinājumus, nevar pārsniegt 18 mēnešus. Tomēr maksimālais ilgums ir divi gadi gadījumos, kad pirmstiesas izmeklēšana attiecas uz 407. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, vai dažos īpašos gadījumos, kas noteikti tiesību aktos.

E. Kādi pasākumi tiek veikti izmeklēšanas posmā, ieskaitot alternatīvas pirmstiesas apcietinājumam un iespējas tikt nodotam izcelsmes valstij (Eiropas uzraudzības rīkojums)?

Papildus pirmstiesas apcietinājumam var piemērot šādus piespiedu personas uzraudzības pasākumus: aizliegums izbraukt no valsts, pienākums regulāri atzīmēties kriminālpolicijas iecirknī, izvākšanās no ģimenes mājokļa, aizliegums apmeklēt vietas, kurās regulāri uzturas cietuša, aizliegums un pienākums uzturēties konkrēta adresē, mājas arests, pirmstiesas apcietinājums, ievietojot brīvāka režīma iestādēs (mātēm), pirmstiesas apcietinājums, ievietojot ārstniecības iestādē.

■ Lapa atjaunināta: 27/09/2024

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī,

2 - Manas tiesības tiesas procesa laikā

A. Kur notiks tiesas process?

Parasti tiesas process notiek vietā, kur atrodas tiesa, kurai piekritīgs konkrētais pārkāpums – atkarībā no teritorijas vai strīda priekšmeta.

B. Vai apsūdzību var grozīt? Ja jā, kādas ir manas tiesības uz informāciju šajā sakarā?

Principā, ja tiesas procesa laikā konstatēs, ka fakti atšķiras no tiem faktiem, kas aprakstīti rīkojumā par lietas nodošanu tiesai, un ka tie neietilpst augstākas instances tiesas kompetencē, prokurors grozīs apsūdzību un rīkosies saskaņā ar jauno paziņojumu; tas pats attiecas uz gadījumiem saistībā ar noziedzīgu nodarījumu kopību un jebkādiem vainu pastipriņošiem apstākļiem, kas izriet no tiesas procesa. Parasti prokurors darbojas parastajā kārtībā, ja tiesas procesa laikā atklājas tāds jauns fakts attiecībā uz apsūdzēto personu, kas nav minēts sākotnējā rīkojumā un kas jāskata *ex officio*. Tomēr, ja prokurors to pieprasa, tiesnesis var atļaut paziņot grozīto apsūdzību tajā pašā tiesas sēdē, ar noteikumu, ka apsūdzētais tam piekrīt un ka tas neietekmē tiesvedības termiņus. Ja prokurors uzreiz turpina uzturēt jauno apsūdzību, tad parasti apsūdzētā persona var lūgt tiesas procesa atlikšanu un atļauju jaunu pierādījumu iesniegšanai.

C. Kādas ir manas tiesības, piedaloties tiesas procesā?

i. Vai man ir jābūt klāt tiesā? Ar kādiem nosacījumiem varu nebūt klāt tiesas procesā?

Apsūdzētajam ir tiesības, bet ne pienākums piedalīties tiesas sēdēs. Tomēr tiesa var izdot rīkojumu, ka apsūdzēto, kurš nav ieradies uz tiesas sēdi, pienācīgi piespiež piedalīties, ja viņa dalība ir nepieciešama arī citu pierādījumu sniegšanai, ne tikai nopratināšanai.

ii. Vai man ir tiesības saņemt tulka pakalpojumus un dokumentu tulkojumus?

Jā, saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 143. pantu.

iii. Vai man ir tiesības uz advokātu?

Apsūdzētajam ir tiesības izraudzīties ne vairāk kā divus aizstāvjus; aizdomās turētai/apsūdzētai personai, kura nav izraudzījusies aizstāvi vai kurai nav aizstāvja, palīdzību sniedz oficiāli iecelts aizstāvis.

iv. Kādas citas procesuālās tiesības man būtu jāzina? (piem., aizdomās turēto ierašanās tiesā)

Šajā sakarā var atzīmēt, ka saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 523. pantu apsūdzētajam un viņa aizstāvim jebkurā gadījumā, ja viņi to lūdz, tiesas sēdē ir jādod pēdējais vārds un, ja tas nenotiek, process ir uzskatāms par spēkā neesošu. Turklāt būtu jāatzīmē, ka jebkurā tiesvedības posmā un instancē puses un viņu aizstāvji var iesniegt tiesai rakstiskus lūgumrakstus vai lūgumus.

D. Iespējamie sodi

Tiesnesis pasludina notiesājošu spriedumu, ja apsūdzētais bez jebkādām pamatotām šaubām ir atzīts par vainīgu tā pārkāpuma izdarīšanā, par kuru viņš tika apsūdzēts, un spriedumā tiesnesis nosaka sodu un jebkādas drošības

līdzekļus. Pasludinot notiesājošu spriedumu, tiesnesis lemj arī par jebkuru prasību par restitūciju vai kaitējuma atlīdzināšanu. Ja tiesnesis nolemj, ka apsūdzētajam ir jāmaksā kompensācija par nodarīto kaitējumu, viņš arī nosaka kompensācijas apmēru, izņemot gadījumu, kad tas būtu jādara citai tiesai.

■ Lapa atjaunināta: 13/01/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

3 - Manas tiesības pēc tiesas procesa

A. Vai man ir tiesības pārsūdzēt spriedumu?

Jā, parasti notiesājošu spriedumu var pārsūdzēt – izņemot tiesību aktos minētos gadījumus (skatīt Kriminālprocesa kodeksa 593. pantu); alternatīvi pārsūdzību par pirmās instances tiesas spriedumiem, kurus var pārsūdzēt, var iesniegt tieši Kasācijas tiesā.

B. Kādi citi tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir pieejami?

Papildus konkrētās normās noteiktajiem gadījumiem, pārsūdzību kasācijas kārtībā, balstoties uz tiesību aktos noteikta pamata (skatīt Kriminālprocesa kodeksa 606. pantu), var iesniegt par apelācijas tiesas spriedumiem vai spriedumiem, kurus nevar pārsūdzēt apelācijas kārtībā.

C. Kādas ir notiesāšanas sekas?

i. Sodāmības reģistrs

Pamatā galīgos notiesājošos spriedumus reģistrē, *inter alia*, attiecīgās personas lietā Sodāmības reģistrā.

v. Sprieduma izpilde, ieslodzīto nodošana, sprieduma izpildes atlikšana un alternatīvas sankcijas

Soda izpildes nosacīta atlikšana: parasti, pasludinot tādu spriedumu par ieslodzījumu vai brīvības atņemšanu, kas ir divi gadi un mazāk, vai spriedumu par naudas sodu, kas atsevišķi vai kopā ar attiecīgo spriedumu par brīvības atņemšanu saskaņā ar tiesību aktiem ir līdzvērtīgs spriedumam par brīvības atņemšanu, kas ir divi gadi un mazāk, tiesa var norīkot sprieduma izpildes atlikšanu uz piecu gadu laikposmu, ja notiesājošais spriedums attiecas uz smagu noziedzīgu nodarījumu, vai uz divu gadu laikposmu, ja notiesājošais spriedums attiecas uz mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu; ierobežojumi bargāku sodu piemērošanai ir noteikti attiecībā uz nepilngadīgajiem un pieaugušajiem, kas jaunāki par 21 gadu (attiecīgi trīs gadi un divarpus gadi).

Alternatīvi sodi: saskaņā ar 1981. gada 24. novembra likuma 53. pantu tiesa, pasludinot notiesājošu spriedumu, var, ja tā uzskata, ka apcietinājumam nav jāpārsniedz 2 gadu laikposms, aizstāt minēto spriedumu ar sprieduma izpildi daļēji slēgta tipa cietumā; ja tā uzskata, ka apcietinājumam nav jāpārsniedz viena gada laikposms, – aizstāt ar tiesas uzraudzību (*libertà controllata*); ja tā uzskata, ka apcietinājumam nav jāpārsniedz sešu mēnešu laikposms, tā var arī aizstāt minēto spriedumu ar samērīgu naudas sodu.

Soda izpilde: principā izņemot gadījumus, kad persona, ņemot vērā darbību, par kuru pasludināts izpildāms notiesājošs spriedums, jau atrodas ieslodzījumā cietumā laikā, kad tiek pasludināts galīgais spriedums, sprieduma par brīvības atņemšanu izpildi (ieskaitot jebkādu garāka ieslodzījuma laikposma atlikušo daļu), kas nepārsniedz četrus gadus un kas nav pasludināts par konkrētiem smagiem noziedzīgiem nodarījumiem (minēti Kriminālprocesa kodeksa 656. panta 9. punkta a) apakšpunktā un Likuma Nr. 354/1975 4.a punktā) prokuratūra atliek, pieņemot par to dekrētu un to paziņojot notiesātajai personai un viņas aizstāvim, un, *inter alia*, norādot tajā, ka attiecībā uz alternatīvu parastam ieslodzījumam cietumā var iesniegt pieteikumu tiesību aktos

noteiktajos termiņos; tiesneši, kuri pārrauga spriedumu izpildi (*Magistratura di Sorveglianza*) ir atbildīgi par lēmuma pieņemšanu attiecībā uz šādiem pieteikumiem.

Ieslodzīto nodošana: piemēro noteikumus 2010. gada 7. septembra Likumdošanas dekrētā Nr. 16, kas pieņemts saskaņā ar 2009. gada 7. jūlija Deleģēto likumu Nr. 88 (Kopienas tiesību akti 2008), lai Itālijas valsts tiesību aktus saskaņotu ar Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/909/TI (par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz spriedumiem krimināllietās, ar kuriem piespriesti brīvības atņemšanas sodi vai ar brīvības atņemšanu saistīti pasākumi, lai tos izpildītu Eiropas Savienībā), vai noteikumus divpusējos starptautiskos nolīgumos, kurus Itālija noslēgusi *šajā jomā*.

■ Lapa atjaunināta: 13/01/2021

Šīs lapas dažādās valodu versijas uztur attiecīgās dalībvalstis. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Eiropas Komisija neuzņemas nekādas saistības un atbildību par datiem, ko satur šis dokuments, vai informāciju un datiem, uz kuriem šajā dokumentā ir atsauces. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.